

کار خدا !

دل بستن ما بر سر زلف تو خطابود!
می دانم و می دانی و این کار بلا بود!

آن گوهر یک دانه که دادیم به راهت
پیش قدمت سنگ صفت بی سر و پا بود!

با تیر جفا جام دل ما بشکستی
غافل که پر از آشتی و صلح و صفا بود!

ناز تو کشیدیم به یک عمر شب و روز
عمر از کف مارت که بی اجر و بها بود!

در خانه پیری بنشستیم به حسرت
با یاد رخ دوست که بی مهر و وفا بود!

پیمانه این عمر پر از درد شکستیم
از خوان جهان رنج محن بھره‌ی ما بود!

از بخت سیه بود هر آن جور که دیدیم
از دست که نالیم که این کار خدا بود!

رضا شاپوریان
جمعه ۱۳ نوامبر ۱۹۹۸